

## عنوان مقاله:

واکاوی فصاحت و بلاغت امام علی (ع) بر اساس دو خطبه موقه و بی نقطه

## محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات جدید در علوم انسانی، دوره 4، شماره 12 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

## نویسندگان:

علیرضا علیزاده - عضو هیئت علمی بخش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی کازرون. ایران

علی عزیزی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه سلمان فارسی. کازرون. ایران

## خلاصه مقاله:

یکی از ویژگیهای بسیار مهم زبان عربی، فصاحت و بلاغت است. رساترین و بلیغ ترین خطبه ها از اوان ظهور اسلام تاکنون در زبان و ادبیات عرب متعلق به حضرت علی (ع) میباشد. ایشان الگوی تمامی فصحاء و سخنوران است. دو خطبه موقه و بی نقطه امام علی (ع) در منابع روایی و حدیثی معتبر ذکر شده، هرچند که سیدرضی آن دو را جمعآوری نکرده است. یکی از این راویان مورد وثوق، ابن ابی الحدید معتزلی است. در این پژوهش فصاحت و بلاغت امام علی (ع) بر مبنای دو خطبه موقه و بینقطه مورد بررسی قرار گرفته است. روش تحقیق این پژوهش، از نوع کتابخانهای و نتایج به صورت توصیفی-تحلیلی ارایه شده است. همه مولفه های فصاحت و بلاغت در کلام حضرت وجود دارد. فصاحت و بلاغت این دو خطبه با محتوای آن هماهنگ و همسو است. هیچ یک از عیوب فصاحت و بلاغت در این دو خطبه وجود ندارد و شیوه بیان آن حضرت، سهل و ممتنع میباشد. درونمایه این دو خطبه، توحید و معارف الهی است و صنایع ادبی سجع، نغمه حروف، ترصیع، موازنه، تضاد و... سبب ارتقاء بلاغت کلام ایشان شده است.

## کلمات کلیدی:

امام علی (ع)، خطبه موقه و بی نقطه، فصاحت و بلاغت.

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/898836>

